

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. IV. Cui laudemium, & quando solvendum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

suit Præfatus Covar. sufficere longissimum tempus.

Verum cum circa tempus ad inducendam consuetudinem multum dissideant Doctores, quorum alijs sufficit decennium alijs poscentibus longissimum, alijs non acquiescunt, nisi immemoriali. Hinc.

Christophorus Chlingensperger *Affert.* 93. n. 6. cum alijs melius, ac longe probabilius arbitrio iudicis totum hoc negotium relinquit *arg. L. 1. ff. de jure delib. rand.* nihilominus si consuetudinem prætenderet alicujus Regionis Dominus sine tempore immemoriali in iudicio contradictorio non facile obtinebit, quia inquit citatus Author n. 7. Pragmatici semper soleant tempus immemoriale articulare *unsürdencliche Jahr* teste Zoëf. §.

ex non scripto n. 37. Instit. de jure natur. gent. quia ejus requisita aliter, vel nunquam, vel rarissime probari valeant.

Sed cum reliqua jura, & res maximi momenti longissimo tempore sine titulo acquirantur, indistinctè tempus 30. aut 40. annorum sufficit, ut solvatur laudemium, vel majus, vel minus ita cit. Chlingensperger n. 8. concludens n. 9. si constat de consuetudine solvendi decimam partem laudemij loco, in aliquo pago, si unus, altervè colonus prætendat immunitatem, huic incumbit onus probandi exemptionem, vicissim autem Dominus, si ex prætensa consuetudine quosdam subditos majori laudemio vellet onerare debet probare prætensam consuetudinem.

§. IV

Cui Laudemium & quando solvendum?

157. **R**esp. Si usufructus est à proprietate separatus, uti fit in Emphyteuticis bonis adventitijs filijfamilias (penes quem est proprietas, usufructus verò penes parentem) solvendum est laudemium usufructuario, quia omnes fructus ex re frugifera sunt usufructuarij Patris *L. item si fundi ff. de usufruct.*

Resp. Secundo cum Chlingensperger *assert.* 96. n. 1. solvendum jure Bavarico in omni alienatione, translatione, mutatione, cessione, pro quo allegat *L. 3.*

de jure Emphyteutic. id est, quoties persona possessoris fundi Emphyteutici immutatur, quia hæc sola ratio sufficit ad ejus præstationem *per cit. L. fin.* seu tertiam item solvitur in donatione, quia donatarius loco Emphyteute subrogatur, & investitur, investitura autem est genuina causa laudemij. Eadem ratio id ipsum prebat in transactione, quando vi hujus ab antiquo transfertur in novum possessorem, secus si vereri relinquatur *L. si profundo & L. sive apud Abla c. de transact.* Ampliatur ratio ad dotem, si

ea constet ex re Emphyteutica, quia est vera alienatio perpetuo mansura apud Maritum, hæc procedunt etiam de jure communi, cum dictorum probatio ex jure communi desumpta sit.

Resp. Tertio nunquam deberi novum laudemium, quando non celebratur novus contractus, ut fit, quando successor in Emphyteusim fuit comprehensus in prima concessione, seu investitura: unde est differentia inter laudemium ex feudo, & Emphyteusi præstandum, quod in feudo toties fit petenda investitura, & laudemium præstandum, quoties accidit mutatio, sive per mortem Domini infeu-

dantis, sive Vasalli, aut per hujus alienationem, e contra in Emphyteusi, seu in Erbrecht, & in vitalitio seu in Leibgeding solvitur duntaxat dum mutatur possessor, seu Emphyteuta, secus ex morte Domini directi, ita Præfatus Doctor *assert. 94 n. 3.* unde si Emphyteuta Emphyteusim alteri elocat citra translationem ususfructus seu Dominij utilis, sed in conductorem transfert duntaxat dicti ususfructus commoditatem, non præstatur laudemium, si enim transferret ipsum ususfructum, jam censeretur alienatio seu translatio juris Emphyteutici consequenter obligatio præstandi laudemium.

§. V.

De differentia Emphyteusis ab elocatione, & Reliqua de Laudemio.

Expositio legatur infra à n. 421.

§. VI.

De canone, expensis, & melioramentis rei Emphyteutica.

158 **Q**Uæres primò an, & quanta pensio, seu canon & quando sit solvendus ab Emphyteuta? *Resp.* Primò esse aliquam solvendam constat ex definitione Emphyteusis n. 153. quantitate ejus taxat arbitrium contrahentium attentâ proportionem fructuum (perandorum) qui non radicantur in melioramen-

tis Emphyteutæ, quia hæc cedunt in eisdem commodum, & canon non respicit compensationem fructuum, sed potissimum recognitionem Dominij, ut tradit surdus cum alijs) his tamen sit semper minor canon, aliàs qui acciperet in Emphyteusim? unde inquit Tamburin. ut plurimum esse minorem, quam sit pretium præ-